

ประการศกรรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งปลูกซึ่งทางกฎหมายกำหนด

กระจุดพ์หลุ่ง

ทะเบียนเลขที่ สช 68100263

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางบัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ประจำจุดพัทลุง คำขวัญเลขที่ 66100333 ทะเบียนเลขที่ สข 68100263 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแบบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 12 กรกฏาคม 2566

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

Inv. No.

(นางสาวนุสรา กานูจน์กุล)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัจจัย

మొదట / ఉపాయ

ทะเบียนสิ่งปลูกสร้าง

กระจุดพัทลุง

Krajood Phatthalung

(1) เลขที่คำขอ	66100333	ทะเบียนเลขที่	สช 68100263
(2) วันที่ยื่นคำขอ	12 กรกฎาคม 2566	วันที่ขึ้นทะเบียน	12 กรกฎาคม 2566
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	จังหวัดพัทลุง		
ที่อยู่	ศาลากลางจังหวัดพัทลุง ถนนรามคำแหง ตำบลคลองสวนรุค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง 93000		
(4) รายการสินค้า	ผลิตภัณฑ์จักษานจากกระจุด		
(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า			

คำนิยาม

กระจุดพัทลุง หรือ Krajood Phatthalung หมายถึง ผลิตภัณฑ์จักษานจากกระจุด ที่ผลิตเป็นของใช้ประจำวัน ของใช้บนโต๊ะอาหาร ของตกแต่ง ของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีจักษานจากกระจุด เป็นองค์ประกอบหลัก ผ่านการสารานและขึ้นรูปด้วยเส้นตอกกระจุดที่มีความนุ่ม ยืดหยุ่น ไม่เปราะ ไม่ขาดง่าย และมั่นคง โดยผลิตตามกรรมวิธีและภูมิปัญญาดั้งเดิม ผลิตภัณฑ์อาจมีการบักด้วยวัสดุต่าง ๆ หรือการวาดลายบนผลิตภัณฑ์ ผลิตในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

ลักษณะของสินค้า

(1) ประเภทของสินค้า ดังนี้

(1.1) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของใช้ประจำวัน เช่น กระเบื้อง หมาก รองเท้าแตะ ตะกร้า กระบุง ภาชนะ เชือก เป็นต้น

(1.2) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของใช้บนโต๊ะอาหาร เช่น ที่รองงาน ที่รองแก้วน้ำ ฝาชี เป็นต้น

(1.3) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของใช้หรือตกแต่ง เช่น โคมไฟ เพอร์นิเชอร์ เป็นต้น

(1.4) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของที่ระลึก เช่น พวงกุญแจ ตุ๊กตาฐานราก ตุ๊กตาหัวใจ ลายดอกพิกุล

(2) ลักษณะทางกายภาพ

(2.1) เส้นตอกกระจุด มีความนุ่ม ยืดหยุ่น ไม่เปราะ ไม่ขาดง่าย และมั่นคง

(2.2) รูปทรงและขนาด ผลิตภัณฑ์มีการออกแบบรูปทรงและขนาดตามความต้องการ

(2.3) ลายลาย เช่น ลายขัดหนัง ลายขัดสอง ลายขัดสาม ลายดอกกุหลาบ ลายขัดตามากรุก ลายดอกพิกุล ลายลูกแก้ว ลายดาวล้อมเดือน ลายดาวกระจาย เป็นต้น รวมถึงลายประยุกต์ หรือลายอื่น ๆ ตามความต้องการ อาจมีการบักด้วยวัสดุต่าง ๆ หรือการวาดลายบนผลิตภัณฑ์

(2.4) ผลิตภัณฑ์จักษานจากกระจุด ต้องมีสัดส่วนของจักษานจากกระจุดเป็นองค์ประกอบหลัก

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบและอุปกรณ์

(1) เส้นตอกกระจูด ต้องผลิตจากตันกระจูดใหญ่ โดยลักษณะที่เหมาะสมต่อการนำไปปรุง กระจูดควรมีลักษณะกลมตรง สีเขียวอ่อนถึงเขียวเข้ม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 2 - 6 มิลลิเมตร สูงตั้งแต่ 1 - 3 เมตร ที่เจริญเติบโตตามธรรมชาติหรือจากการปลูก ในแหล่งป่าพรหรือในพื้นที่ชุมชนชาวเลสานักชนบทและตอนกลางในเขตพื้นที่อำเภอควบคุม อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอเขาชัยสน อำเภอบางแก้ว และอำเภอปากพะยุน ของจังหวัดพัทลุง

(2) กรณีรับซื้อวัตถุดิบ ได้แก่ ตันกระจูดใหญ่ ต้องมีลักษณะและคุณสมบัติตามข้อ 1 หรือเส้นตอกกระจูดต้องผลิตตามขั้นตอนการผลิตเส้นตอกกระจูดที่กำหนด

(3) อุปกรณ์ในการผลิต เช่น ดินเนยวิเศษน้ำเนื้อเนียนจากพื้นที่ป่าพรในทะเลสาบสงขลา แทนรีดตันกระจูดเครื่องรีดกระจูด กระละมังหรือปีบ เตาต้ม สีผุนวิทยาศาสตร์ สีธรรมชาติ แม่พิมพ์ขึ้นรูป วัสดุตกแต่งอื่น ๆ เส้นใยพืชชนิดอื่น และหนังสัตว์ เป็นต้น

การปลูกกระจูด

(1) การขยายพันธุ์ กระจูดสามารถปลูกโดยการแยกเหง้าออกเป็นกอ แต่ละกอควรมีตันกระจูด 3 - 4 ตัน เลือกเหง้าที่สมบูรณ์ แข็งแรง ลำต้นมีสีเขียวอ่อนหรือสีเขียวสด ทำการตัดลำต้นให้มีความยาวประมาณ 40 เซนติเมตร หรืออาจปรับเปลี่ยนความยาวของตันกระจูดได้ตามระดับน้ำในแปลงปลูก

(2) สภาพพื้นที่และลักษณะดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกกระจูด ควรเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีน้ำขัง หรือสามารถนำน้ำเข้าแปลงได้เมื่อเกิดภาวะแห้ง ดินที่เหมาะสมควรเป็นดินเหนียว หรือดินร่วนปนเหนียว ที่สามารถกักเก็บน้ำได้ดี

(3) การเตรียมพื้นที่สำหรับการปลูก ทำการไถด้วยเครื่องไถพลิกหน้าดินและกำจัดวัชพืช จากนั้นตากดินทิ้งไว้ประมาณ 7 - 14 วัน และล้างไถพรวนเพื่อย่อยดินให้มีขนาดเล็กลงเพิ่มความร่วนชุ่ย อาจมีการหัวน้ำปุ๋ยคอกเพื่อบำรุงดินไปพร้อมกับการไถพรวน หลังจากนั้นจึงนำน้ำเข้าแปลงปลูก

(4) การบักดำเหง้ากระจูด โดยมีระยะบักดำที่เหมาะสมในช่วง 30 x 30 เซนติเมตร ด้วยวิธีการบักเหง้ากระจูดลงในดินจากนั้นนำดินบริเวณรอบ ๆ กลบและยึดโคนต้นไว้

(5) การดูแลรักษา หลังจากการปลูกกระจูดแล้วประมาณ 30 วัน ให้บำรุงต้นด้วยปุ๋ยคอก ในอัตราส่วนที่เหมาะสมต่อพัฒนาการของต้นและความอุดมสมบูรณ์ของดิน และใส่ปุ๋ยคอกในอัตราเดิมทุกครั้งหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ทำการรักษารายดับน้ำในแปลงปลูกให้มีความลึกไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร และควรมีการกำจัดวัชพืชอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการแย่งอาหารและลดการระบาดของโรคและแมลง

การเก็บเกี่ยว

ตันกระจูดที่เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยว เพื่อนำมาผลิตเป็นเส้นตอกกระจูดควรมีอายุประมาณ 1 ปีหลังการปลูก โดยใช้แรงงานคนเก็บเกี่ยวด้วยมือ ซึ่งมีวิธีการคือใช้มือรับตันกระจูดแล้วทำการออกแรงดึง เรียกว่า “กว้านจูด” หรือ “รูบจูด” หรืออาจใช้วิธีการตัดด้วยอุปกรณ์มีคม เช่น มีด เป็นต้น เมื่อเก็บเกี่ยวกระจูดได้ในปริมาณที่เพียงพอแล้ว ให้ทำการมัดรวมตันกระจูดเข้าด้วยกันเป็นมัดใหญ่ เรียกว่า “กำปา” เพื่อรอการคัดขนาดเส้นกระจูดต่อไป

การผลิตเส้นตอกกระเจด

(1) การคัดขนาด ทำการตัดรากที่ติดมากับต้นกระเจดออก แล้วจึงนำไปคัดขนาด เรียกว่า “โร” เพื่อให้ได้ต้นกระเจดที่มีความยาวและขนาดที่เท่า ๆ กัน โดยที่วิ่งจะคัดได้ประมาณ 3 ขนาด ตามความสั้นหรือยาวของต้นกระเจด แล้วจึงทำเป็นมัดอีกครั้ง จากนั้นใช้อุปกรณ์มีคมตัดหัวและท้ายให้เสมอ กัน

(2) การคลุกน้ำตาม (น้ำโคลน) ต้นกระเจดเมื่อผ่านการคัดขนาดแล้วให้นำไปคลุกในบอน้ำตาม ซึ่งน้ำตามผลิตจากดินเนียน้ำสีขาวเนื้อเนียนผสมกับน้ำ โดยขนาดของบอน้ำตามที่เหมาะสมควรมีขนาดกว้างและลึกประมาณ 50 เซนติเมตร ยาวประมาณ 2 - 3 เมตร หรือมีความเหมาะสมกับความยาวของต้นกระเจด ทำการคลุกต้นกระเจดพลิกกลับไปมาให้ทั่วตลอดทั้งต้น เพื่อช่วยให้ต้นกระเจดมีความนิ่ม เนียนยา จักสานได้ง่าย

(3) การตาก ต้นกระเจดเมื่อผ่านการคลุกน้ำตามแล้วให้นำมาตากแดด โดยสามารถตากได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ ตากแบบราวน้ำ ตากแบบกระจายโคน และตากแบบกระโจม หรือใช้วิธีการตากอื่น ๆ ตามความเหมาะสมที่ทำให้กระเจดแห้งสนิท ซึ่งอาจใช้ระยะเวลาการตากประมาณ 2 - 3 วัน

(4) การนวด ต้นกระเจดเมื่อผ่านการตากจนแห้งสนิทแล้ว ให้นำมาล้างน้ำก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิตเป็นเส้นตอก เพื่อป้องกันไม่ให้ต้นกระเจดเปราะและแตก จากนั้นทำการนวดด้วยวิธีการใช้เท้าเหยียบย้ำไปมาจนต้นกระเจดนิ่ม

(5) การผลิตเส้นตอกกระเจด เมื่อต้นกระเจดผ่านการนวดจนนิ่มแล้ว นำมาทำการบวนการให้เป็นเส้นแบบ และเรียบเสมอ กัน โดยสามารถทำได้ด้วยวิธีการ ดังนี้

(5.1) การตำ โดยวางต้นกระเจดบนไม้กระดานแผ่นเรียบ ใช้เท้าหั้งสองข้างขึ้นเหยียบบนต้นกระเจด จากนั้นนำสาเกไม้ขนาดใหญ่ต่ำจากด้านหนึ่งไปจนสุดปลายอีกด้านหนึ่ง จนต้นกระเจดเริ่มแบน แล้วจึงนำไปตากแดด ทิ้งไว้ประมาณ 10 นาที แล้วนำกลับมาทำใหม่อีกครั้ง พลิกกระเจดกลับไปมาจนเส้นตอกกระเจดนิ่มและแบบเรียบ จากนั้นนำไปผึ่งแดดประมาณ 1 - 2 วันให้แห้งสนิท

(5.2) การกลึง โดยวางต้นกระเจดบนพื้นเรียบลาดด้วยปูนซีเมนต์ จากนั้นใช้แท่งปูนทรงกลมขนาดกว้างประมาณ 50 เซนติเมตร ยาว 70 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 100 - 150 กิโลกรัม กลึงทับต้นกระเจดไปมา จนเส้นตอกกระเจดนิ่มและแบบเรียบ จากนั้นนำไปผึ่งแดดประมาณ 1 - 2 วันให้แห้งสนิท

(5.3) การรีด โดยการนำต้นกระเจดไปรีดกับเครื่องจักรให้แบบเรียบ จากนั้นนำไปผึ่งแดดประมาณ 1 - 2 วันให้แห้งสนิท

การย้อมสี

นำเส้นตอกกระเจดไปล้างน้ำ และตากแดดประมาณ 1 วัน เมื่อแห้งสนิทให้ทำการแบ่งเส้นตอกกระเจดออกเป็นกำเล็ก ๆ ประมาณ 20 - 30 เส้น และมัดให้เรียบร้อย จากนั้นนำลงไปย้อมสีในน้ำย้อม ซึ่งทำจากสีผุ่นวิทยาศาสตร์ หรือสีธรรมชาติในภาชนะ เช่น กาลังมัง ปึ๊บ เป็นต้น ที่อุณหภูมิประมาณ 70 - 80 องศาเซลเซียส ใช้เวลาประมาณ 3 - 5 นาที จากนั้nl ล้างด้วยน้ำประมาณ 2 ครั้ง และนำไปตากให้แห้งสนิท และจึงนำไปเส้นตอกกระเจดเก็บไว้ในที่แห้งและอากาศถ่ายเท รอเข้าสู่กระบวนการการสานต่อไป

การจัดสถานะระบุด

- (1) การเตรียมเส้นตอกกระบุด ทำการเลือกขนาดและความยาวให้เหมาะสมกับโครงสร้างที่มีอยู่แล้ว
- (2) การกำหนดลวดลาย เช่น ลายขั้ดหนึ่ง ลายขั้ดสอง ลายขั้ดสาม ลายดอกคู ลายขั้ดตามกรุก ลายดอกพิกุล ลายลูกแก้ว ลายดาวล้อมเดือน ลายดาวกระจาย เป็นต้น รวมถึงลวดลายประยุกต์ หรือตามความต้องการ

(3) การเขียนรูปผลิตภัณฑ์

(3.1) นำเส้นตอกกระบุดสีธรรมชาติ หรือผ่านการย้อมสีจัดวางให้ปลายกับโคนสลับกัน โดยวางเรียงสีพื้น และสีอื่น ๆ ตามที่ได้วางแผนไว้

(3.2) กรณีการสถานะระบุดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะแบบเรียบเบนแน่ เช่น เสื่อ ที่ร่องงาน รองเท้า เป็นต้น หรือจักสถานะเป็นเฟอร์นิเจอร์ ให้เริ่มนัดการสถานจากปลายด้านใดด้านหนึ่งไปจนสุดปลายอีกด้านหนึ่ง

(3.3) กรณีการสถานะระบุดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอก หรือทรงสี่เหลี่ยม เช่น กระบุง กระเบ้า กล่อง เป็นต้น ให้เริ่มนัดการสถานจากกึ่งกลางของชิ้นงาน เพื่อบังกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์เสียรูปทรง โดยมีแม่พิมพ์สำหรับชิ้นรูป

(4) การเก็บริมของชิ้นงาน หรือเรียกว่า “เม้น” ระบุด เป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อทำให้ชิ้นงานเรียบร้อย โดยมี 2 วิธีหลัก

(4.1) แบบพับกลับ หรือแบบแซม คือ การพับปลายระบุดย้อนกลับเข้าไปตามแนวลายเดิม ประมาณ 1 – 3 นิ้ว แล้วจึงตัดปลายส่วนที่เหลือทิ้ง

(4.2) แบบซอริม คือ การพับปลายระบุดที่เหลือให้ขอนกันหมื่นการลักษ์ จากนั้นจึงตัดส่วนที่เกินออก

(5) การตอกแต่งผลิตภัณฑ์ หลังจากการเขียนรูปเป็นผลิตภัณฑ์นิดต่าง ๆ แล้ว ในบางชิ้นงานอาจจำเป็นต้องแต่งเพื่อความสวยงามก่อนนำไปใช้งาน เช่น เสื่อ นำมาเก็บริมและตัดหนวด กระเบ้านำมาประกอบด้วยโครงพลาสติก บุฟืนด้านในด้วยกระดาษชนิดหนา ทัน้ำยาเคลือบเงาเพื่อเพิ่มความคงทนและความสวยงาม การใช้เชือปห่วง สายหนัง และกระดุม เป็นต้น

(6) การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ควรนำผลิตภัณฑ์จัดสถานจากกระบุดเก็บไว้ในที่แห้ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก และหมั่นนำออกผิงแಡดเป็นระยะ ๆ

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วยคำว่า “กระบุดพัทลุง” หรือ “Krajood Phatthalung”

(2) ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการค้า สถานที่ผลิตหรือจัดจำหน่าย หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเภทผลิตภัณฑ์ ข้อแนะนำในการดูแลรักษา เป็นต้น เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพัทลุงมีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ตั้งแต่ภูเขาสูง เทือกเขา จนถึงพื้นที่ราบและทะเลสาบ สามารถแบ่งออกได้ 5 ลักษณะหลัก ๆ ดังนี้ (1) พื้นที่ภูเขาและภูเขาสูง มีเทือกเขาระหัดหอดตัวจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีความสูงเฉลี่ย 800 เมตร และความลาดชันเกินร้อยละ 35 (2) พื้นที่เชิงเขาหรือพื้นที่สันดอน มีลักษณะเป็นเนินเตี้ย ๆ หรือที่เรียกว่า “คุน” พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพารา (3) พื้นที่ราบลุ่มน้ำท่วม ถึงและลานตะปักลุ่มน้ำ เป็นที่ราบต่ำ มีความลาดชันน้อยกวาร้อยละ 2 พื้นที่มีน้ำท่วมขังประมาณ 2 - 6 เดือน ต่อปี พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ทำนา อุบัติเหตุทางน้ำท่วมชั่วคราว หรือที่เรียกว่า “ป่าพร” มีน้ำขังตลอดปี พบริเวณทางตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด ดินเป็นดินเหนียว ระบายน้ำได้น้อย เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของกระเจudy (5) หาดทรายและสันทราย เป็นแนวหาดทราย บริเวณตะวันออกของจังหวัด ติดกับทะเลสาบสงขลา ดินเป็นดินทราย ระบายน้ำได้ดี

สภาพภูมิอากาศ จังหวัดพัทลุงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มี 2 ฤดูกาลหลัก คือ (1) ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน จะมีอากาศร้อนและแห้งแล้งมากที่สุด ในเดือนมีนาคม (2) ฤดูฝน แบ่งเป็น 2 ช่วง ในช่วงแรกฝนตกซึ่งจากได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเดือนตุลาคมถึงมกราคม และช่วงที่สองฝนตกน้อยกว่าซึ่งได้รับจากอิทธิพลลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน

ด้วยลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดพัทลุงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าพร และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีสภาพน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์แบบลาดกับภูมิอากาศที่มีฤดูฝนถึง 2 ช่วง จึงทำให้ป่าพรมีความชุ่มชื้นตลอดทั้งปี เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นกระเจudy เมื่อนำมาปลูกเป็นสេนตอกกระเจudy ทำให้ได้ต้นดีที่มีคุณภาพดี มีความหนานิยาม ไม่เปราะ ไม่แตก และมีขนาดสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ดินเหนียวขาวที่มีในพื้นที่ยังช่วยให้สេนตอกกระเจudy มีความมันวาวและยืดหยุ่นได้ดี ประกอบกับฤดูแล้งที่ยาวนาน จึงช่วยให้ชุ่มน้ำสามารถตากกระเจudy ได้อย่างทั่วถึง ทำให้ได้กระเจudy ที่มีคุณภาพสำหรับการจักسان

ประวัติความเป็นมา

ด้วยภูมิประเทศอันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพัทลุง ที่นี่เป็นที่ราบลุ่มน้ำและป่าพร ทำให้แหล่งภูมิศาสตร์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะพืชกระเจudy ที่เจริญเติบโตได้ดีในแหล่งที่ราบสงขลาตอนกลางจนถึงตอนบน ซึ่งมีระบบนิเวศน์ทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม ทำให้เกิดภูมิปัญญาการนำพืชกระเจudy มาใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน การจักسانกระเจudy เป็นหนึ่งในภูมิปัญญาในการนำกระเจudy มาใช้ประโยชน์ ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อได้ไม่ lâuก็หลังจากนั้นไม่นาน แต่เชื่อว่ามีมาไม่ต่ำกว่า 150 ปี โดยกระเจudy ที่ขึ้นตามธรรมชาติชาวบ้านที่อาศัยริมทะเลสาบสงขลาหรือแม่น้ำป่าพร ได้อาศัยภูมิปัญญาโดยริเริ่มน้ำกระเจudy มาผลิตเป็นเครื่องจักسانในรูปแบบภาคชนบท เพื่อใส่สีของในครัวเรือน และใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น พิธีในราโรงครู และงานศพ เป็นต้น กล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์จักсанจากการกระเจudy มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของคนพัทลุงตั้งแต่เกิดจนตาย

อนึ่ง ตน垃圾จุดจากธรรมชาติจะมีลักษณะน้ำดเล็กและสัน ทำให้เมื่อสารเสื่อมได้เป็นขนาดเล็ก ต่อมาก็มีการรีเริ่มน้ำกระเจดูดมาปลูกเป็นครั้งแรก ณ บ้านท่าเลน้อย ทำให้ได้กระเจดูดที่มีลักษณะโตกว่าขึ้น จากนั้นการปลูกกระเจดูดจึงแพร่หลาย ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2510 การผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากกระเจดูด เริ่มคึกคักขึ้น จนกระทั่งปี พ.ศ. 2520 งานหัตถกรรมจักสานจากกระเจดูดเริ่มมีการจำหน่ายเป็นสินค้าที่สร้างรายได้ ให้กับครัวเรือน โดยนำไปขายตามร้านค้าและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง โดยเฉพาะการครอบหนาด ได้กลายเป็นสินค้าสำคัญ เนื่องจากมีโรงงานรับซื้อเป็นจำนวนมากเพื่อใช้บรรจุของต่าง ๆ ทำให้การจักสาน กระเจดูดเพื่อจำหน่ายกลายเป็นอาชีพหลักของชุมชน ซึ่งจุดเด่นของกระเจดูดพัทลุง คือ มีความทนทาน ยืดหยุ่น และมีเอกลักษณ์โดดเด่นด้วยลวดลาย กรรมวิธีการจักสาน ทำให้ "กระเจดูดพัทลุง" สะท้อนถึงวิถีวัฒนธรรม ที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ในเวลาต่อมาได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์จักสานจากกระเจดูด ในปี พ.ศ. 2524 ได้มีการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ทำให้รูปแบบผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายและตอบโจทย์ความต้องการของตลาด มากขึ้น จนกระทั่งกลายเป็นสินค้าที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น จีน ฝรั่งเศส เยอรมนี เป็นต้น มีการนำกระเจดูดพัทลุงเข้าร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ การนำผลิตภัณฑ์จักสาน "กระเจดูดพัทลุง" มาเป็นเครื่องใช้ของโรงแรมในพื้นที่ จนสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดพัทลุง จากการมาเริ่จดังกล่าวจังหวัดพัทลุง จึงได้มีการจัด "งานวันคนสวนกระเจดูดโลก" เพื่อส่งเสริมการตลาดและสร้างความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัจจุบันพัทลุงได้รับการยกย่องเป็นแหล่ง "ผลิตภัณฑ์จากเสือกระเจดูด" ระดับ 5 ดาว นอกจากนี้ยังได้พัฒนาเป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและสร้างรายได้ของจังหวัดพัทลุงอีกด้วย

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิต กระเจดูดพัทลุง ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพัทลุง รายละเอียดตามแผนที่

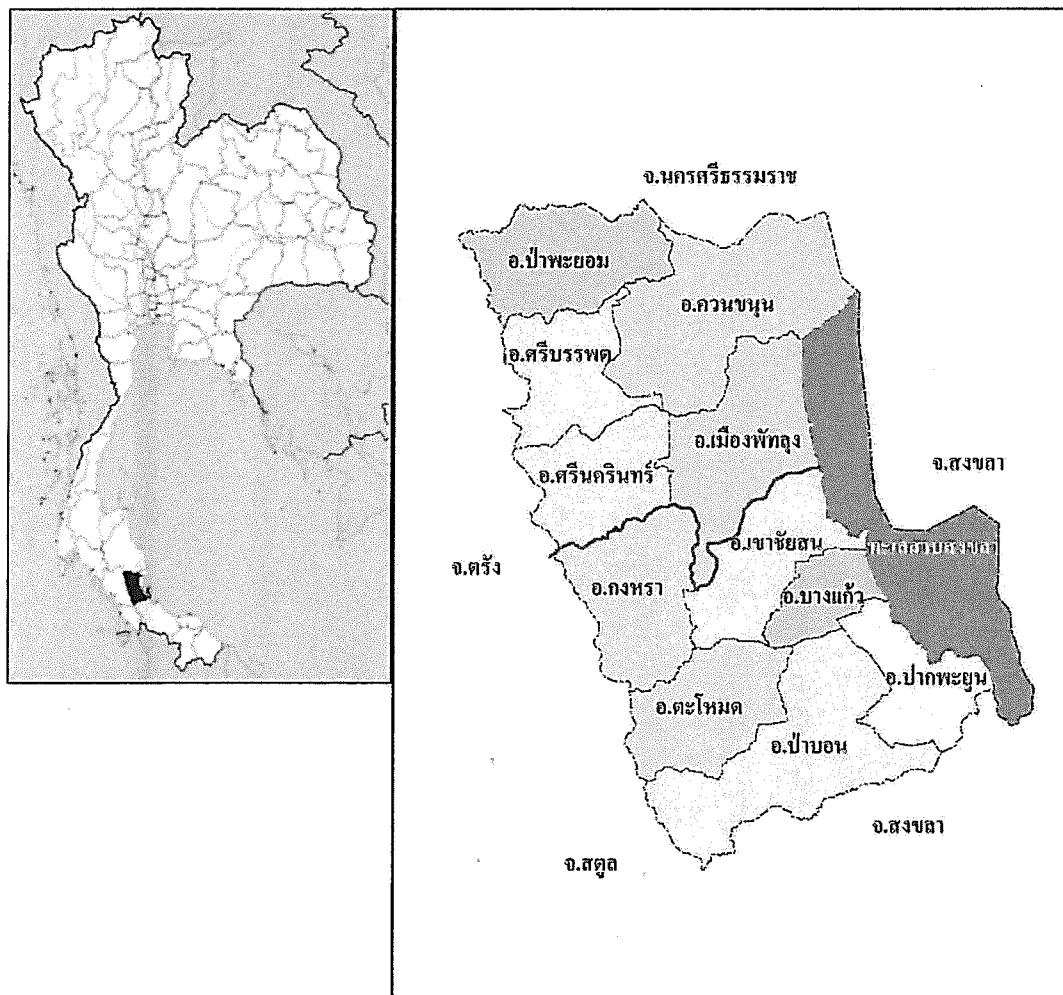
(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) กระเจดูดพัทลุง ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการเขียนทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตและ ผู้ประกอบการค้า กระเจดูดพัทลุง รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นำไปนัยทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กระเจดูดพัทลุง
- (2) ผู้ขอเขียนทะเบียนสมाचิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคุณภาพของการปฏิบัติงานสำหรับ สมাচิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กระเจดูดพัทลุง และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบ ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

**แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์
กรุงจุดพัทลุง**

ขอบเขตพื้นที่การผลิต กรุงจุดพัทลุง ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพัทลุง